

ואמר רבנו ז"ל בפירוש שפ"ק שיתיה ושיחה שהיה משיח ומד בר עמנו יכולים להיות על ידה איש בשך ואפ"ל צדיק גמור
בעזרת
השם יתברך

טוֹעֵמִיָּה

חיים וזכו

(שם ה'גמ"ט) ה'גמ"ט ה'גמ"ט ה'גמ"ט ה'גמ"ט

פנינים יקרים
מלוקטים ככתבם וכלשונם
מספרי רבינו הק' ותלמידו זיע"א ותלמידיהם ותלמידי תלמידיהם
להשקות ולהחיות נפש כל חי במי הנחל גובע מוקוד חכמה

תשפ"ד תצוה גליון שע"ד פורים קטן

טעמו וראו כי טוב ה'
ואורך זיל גמור בספריו הק' המלאים כל טוב

כי כל שיחה שלו היא התעוררות נפלא ונורא מאד ודרך ישרה ונכונה מאד לעבודת השם יתברך לכל אחד לפי מדרגתו יקרה לו ה'גמ"ט ה'גמ"ט ה'גמ"ט ה'גמ"ט

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיָה

ואתה תצוה

שְׁיוּכַל הָאוֹר לְתַפֵּס בְּנִשְׁמָתוֹ

וְאַתָּה תִּצְוֶה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְשׁוֹן צִוְתָא וְהִתְחַבְּרוּת, הֵינּוּ שְׂאֵתָה תִּצְוֶה וְתַחֲבֵר וְתִיַחַד אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, דְּהֵינּוּ שְׂרָשֵׁי נִשְׁמוֹתֵיהֶם שְׁבִתּוֹרָה כְּדִי שְׁיִגִיעַ הָאָרֶה עַל כָּל אֶחָד. וְעַל יִשְׂרָאֵל מְטַל, וְיִקְחוּ אֵלֶיךָ שֶׁמֶן זַיִת זָךְ, כִּי הֵם צְרִיכִין לְהִתְעוֹרֵר מִלְמַטָּה, עַל כֵּן צְרִיךְ כָּל אֶחָד לִקַּח וּלְהֵבִיא לְהַצְדִּיק בְּחִינַת שֶׁמֶן זַיִת זָךְ, הֵינּוּ בְּחִינַת הַטּוֹב שְׁבִדְעָתוֹ וּמַחוּ שְׁנִקְרָא שֶׁמֶן מִשְׁחַת קֹדֶשׁ, כִּי עֵקֶר הַבְּרוּר עַל יְדֵי הַדְּעַת, כִּי כִּלְא בְּמַחְשְׁבָה אֲתַבְּרִירוּ וְצְרִיךְ כָּל אֶחָד לִרְאוֹת לִקַּח בְּחִינַת שֶׁמֶן זַיִת זָךְ, הֵינּוּ הַנִּקְדָּה טוֹבָה שְׁבִדְעָתוֹ שְׁנִמְצָא בּוֹ עֵדִין, כִּי אֶפְלוּ בְּפוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל עֵדִין נִמְצָא בּוֹ אֵיזָה נִקְדָּה טוֹבָה שֶׁהוּא בְּחִינַת שֶׁמֶן זַיִת זָךְ שְׁצְרִיךְ לְהַכִּין עֲצָמוֹ לְהֵבִיאוֹ לְהַצְדִּיק עַל יְדֵי שְׁיִכְרִיחַ עֲצָמוֹ לְעַסֵּק בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה וּמִצְוֹת וְכָל כּוֹנְנָתוֹ יִהְיֶה כְּדִי שְׁיִהְיֶה נִתְפָּס בּוֹ אוֹר הַצְדִּיק כְּדִי שְׁתִּהְיֶה נִשְׁמָתוֹ נִדְּלָקָת וּמְאִירָה כְּמוֹ נֵר מִמֶּשׁ בְּבְחִינַת נֵר ה' נִשְׁמַת אָדָם.

וְזֶהוּ כְּתִיב לְמָאוֹר, 'כְּתִיב' דִּיקָא, כִּי צְרִיכִין לְבִטֵּשׁ וּלְכַתֵּת הַגּוֹף וּלְסַבֵּל כְּמָה יְגִיעוֹת גְּדוּלוֹת וְכְמָה מֵינֵי מְרִירוֹת עַד שְׁיִזְכֶּה שְׁיוּכַל הָאוֹר לְתַפֵּס בְּנִשְׁמָתוֹ בְּבְחִינַת אֶעָא דְלֹא סְלִיק בֵּה נְהוּרָא מְבִטְשִׁין לֵה גּוֹפָא דְלֹא סְלִיק בֵּה נְהוּרָא דְנִשְׁמָתָא מְבִטְשִׁין לֵה, כְּמוֹ שְׂאִיתָא בְּזִהַר הַק'. וְכֵן מְבָאָר בְּמִדְרָשׁ בְּפָרְשָׁה זֹאת שְׁבִשְׁבִיל מָה נִמְשְׁלוּ יִשְׂרָאֵל לְזַיִת, אֵלָּא מָה הֵינִי הֵנָּה עַד שֶׁהוּא בְּאֵילָנוֹ מְגַרְגְּרִין אוֹתוֹ וְאַחַר כֵּן מוֹרִידִין אוֹתוֹ מִן הַיַּיִת וְנִחְבָּט. וּמִשְׁחוֹבְטִין אוֹתוֹ מְעַלִּין אוֹתוֹ לְגַת וְנוֹתְנִין אוֹתוֹ בְּמִטְחָן וְאַחַר כֵּן טוֹחְנִין אוֹתוֹ, וְאַחַר כֵּן מְקִיפִין אוֹתוֹ בְּחִבְלִים וּמְבִיאִין אֲבָנִים וְאַחַר כֵּן נוֹתְנִין אֶת שֶׁמֶן כֵּן יִשְׂרָאֵל וְכוּ', הֵינּוּ שְׁצְרִיכִין לְסַבֵּל כְּמָה וְכְמָה מֵינֵי יְגִיעוֹת גְּדוּלוֹת עַד שְׁזוֹכִין לְהַפְּשִׁיט מִעֲצָמוֹ הַבְּגָדִים הַצּוֹאִים שְׁמֵהֶם כָּל הַמְּנִיעוֹת כְּדִי שְׁיִהְיֶה נִתְפָּס בּוֹ הָאָרֶת הַצְדִּיק בְּבְחִינַת כְּתִיב לְמָאוֹר כַּנִּל.

ליקוטי הלכות בציעת הפת ה' כד

טוֹעֲמִיָּה

חשן משפט רבוע יהיה

פרשת השבוע

רַק לָנוּס לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ

עקר השיחה וההתבודדות צריך להיות עד שיבטל את עצמו, שיבטל כל רצונותיו לרצון השם יתברך. וזהו בחינת משפט שנזכר בדבריו ז"ל בכמה מקומות שצריך האדם לשפט את עצמו על כל דבר, אם כן ראוי לו לבלות ימיו וכו'. ומבאר בהתורה היכל הקדש שבחינת משפט זה הוא בחינת רבוע, בחינת חשן המשפט שנאמר בו רבוע יהיה כפול, נמצא שהמשפט שהאדם צריך לחשב עם עצמו ולשפט את עצמו שזהו בחינת התבודדות ושיחה בינו בין קונו הנ"ל הוא בחינת רבוע, ועל שם זה בעצמו נקרא רבוע, כי עקר ההתבודדות והשיחה צריך להיות בהתחזקות רצונות טובות להשם יתברך עד שיכלל באחדותו יתברך בבחינת ד' דאחד מכל מקום שהוא בבחינת מארבע הרוחות בואי הרוח, שמכל ארבע רוחות העולם שנתפזר דעתו לשם, ישוב מכלם לד' דאחד להכלל ברוח ה' שהוא רצונו יתברך כי רוח לשון רצון:

כי זה עקר ההתבודדות שצריך להתבודד ולחשב עם עצמו היכן הוא בעולם, ולהיכן נתפזר דעתו ומחשבתו ורצונו, ולהיכן נשלך ונתעה על ידי מעשיו ומחשבותיו, עד שעל פי רב רואה בעצמו שאין לו מקום ורוח מארבע רוחות העולם לברח לשם ולהתחבא שם מפגעי העולם בגשמיות ורוחניות בגוף ונפש וממון ופרנסה בבחינת אנה אלה מרוחה וכו' ובבחינת אשא עיני אל ההרים מאין יבוא עזרי, וכמו שכתוב הבט ימין וראה ואין לי מכיר אבד מנוס מפוני, וכמו שאומרים בסליחות, פנינו לימין ואין עוזר, לשמאל ואין סומך וכו', וכן הרבה עד שרואה שאין לו מנוס כי אם אליו יתברך לבד, בבחינת ממה נסתתי ושבתי אליה, וכמו שכתוב ומנוס ביום צר לי. ובשביל זה בחינת המשפט הנ"ל שהוא בחינת התבודדות נקרא רבוע. כי זה העוסק בזה באמת, הוא מתהפך בדבריו לכל צד מארבע רוחות העולם שבהם כלולים כל מה שנעשה בעולם עד שרואה דחקו ועמלו ומרירותו וכו' שאין לו מקום לנוס רק לנוס להשם יתברך להכלל בד' דאחד, כי השם יתברך נמצא בכל עת לכל קוראיו אפלו אם נתעו כמו שנתעו כי רחמי אינם כלים לעולם.

ליקוטי הלכות ברכות השחר ה' פז

עמוד זה נדבט הר"ר ישראל הלוי שווארץ הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבת תחי' למזל טוב

ענינא דיומא

טועמיה

פורים קטן

✽ * וְטוֹב לֵב מִשְׁתָּה תָּמִיד

וְזֶה בְּחִינַת פּוֹרִים גָּדוֹל וּפּוֹרִים קָטָן שְׁעוֹשִׁין בְּשָׁנַת הָעֵבֹר, כִּי אֵין מְעַבְרִין אֶלָּא אֲדָר, כִּי אֲדָר הוּא בְּחִינַת אֱמֶת, כְּמוֹ שֶׁכָּתַב רַבְּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה ש"א א"ד"ר הוּא רָאשֵׁי תִבּוֹת "רֵאשׁ דְּבִרְךָ" אֱמֶת. וְעַל כֵּן עֵקֶר הַנֶּס שֶׁל פּוֹרִים הִיָּה בְּאֲדָר שָׁבוּ מְעַבְרִין אֶת הַשָּׁנָה, כִּי סוּד הָעֵבֹר הוּא בְּחִינַת מַחִית זֵכֶר עֲמֶלֶק, כִּי עֵבֹר שָׁנָה שֶׁהוּא חֲבוּר חֲמָה וּלְבָנָה שְׁנֵי בְּחִינּוֹת הָאֱמֶת הַנִּלְ. וְנַעֲשֶׂה הַכֹּל אַחַד, כִּי אֱמֶת הוּא אַחַד וְכוּ', וְעַל כֵּן הִיָּה הַנֶּס בְּאֲדָר שָׁבוּ מְעַבְרִין הַשָּׁנָה כְּנִלְ, שֶׁזֶהוּ בְּחִינַת פּוֹרִים גָּדוֹל וּפּוֹרִים קָטָן, בְּחִינַת אֶת הַמָּאוֹר הַגָּדוֹל וְאֶת הַמָּאוֹר הַקָּטָן שֶׁהֵם חֲמָה וּלְבָנָה, מְרַדְּכֵי וְאַסְתֵּר שֶׁנִּכְלְלוּ יַחַד וְנִתְמַלְּא פְּגִימַת הַלְּבָנָה וְנִתְגַּלְּהָ הָאֱמֶת בְּחִינַת דְּבָרֵי שְׁלוֹם וְאֱמֶת.

ליקוטי הלכות דינינים ג' יט ע"ש באריכות

וְזֶה בְּחִינַת פּוֹרִים קָטָן וּפּוֹרִים גָּדוֹל שְׁעוֹשִׁין בְּשָׁנַת הָעֵבֹר לְמַלְאוֹת פְּגִימַת הַלְּבָנָה שֶׁהוּא בְּחִינַת הַמָּאוֹר הַקָּטָן שֶׁיְהִיָּה אֹרֶךְ הַלְּבָנָה כְּאוֹר הַחֲמָה, וַיִּקְיֵם אֶת שְׁנֵי הַמָּאוֹרֹת הַגָּדוֹלִים.

ליקוטי הלכות ברכות הראיה וברכות פרטיות ד' יב ע"ש באריכות

וּבְשָׁנַת הָעֵבֹר עוֹשִׁין פּוֹרִים קָטָן וּפּוֹרִים גָּדוֹל, כִּי יֵשׁ חֲדָשֵׁי הַשָּׁנָה כְּנֶגֶד שְׁנַיִם עֶשֶׂר מְזֻלוֹת וְהֵם כְּנֶגֶד י"ב שְׁבִטֵי קוֹה. וְזֶה בְּחִינַת י"ב שְׁעוֹת הַיּוֹם וְי"ב שְׁעוֹת הַלַּיְלָה וְכוּ', וְכֻלָּם צְרִיכִים לְהַכְּלִיל בְּשָׂרָשׁ שֶׁהוּא בְּחִינַת לְמַעַלָּה מִהַזְּמַן שֶׁהוּא בְּחִינַת כְּלָלִיּוֹת הַי"ב צְרוּפֵי הוּי"ה וְכוּ', וּמִשָּׁם סוּד הָעֵבֹר שֶׁמְעַבְרִין אֶת הַשָּׁנָה וְעוֹשִׁין הַשָּׁנָה בַּת י"ג חֲדָשׁ שֶׁעַל יְדֵי זֶה נִכְלָלִין הַחֲדָשִׁים שֶׁהֵם הַזְּמַן בְּבְחִינַת תְּלִיסֵר תְּקוּנֵי דִיקָנָא, בְּבְחִינַת מְזֻל הָעֲלִיּוֹן.

ליקוטי הלכות מילה ד' כא ע"ש באריכות

וְעַל כֵּן גַּם יוֹם י"ד וְט"ו שֶׁבְּאֲדָר א' אֵין נוֹהֲגִין בָּהֶם הַסֵּפֶד וְתַעֲנִיט וּמְרַבִּין בָּהֶם קִצַּת בְּשִׁמְחָה וּמִשְׁתָּה כִּי גַם בָּהֶם נִמְשָׁךְ הָאֶרֶת הַתְּקוּנִים הַנִּלְ שֶׁעַל יְדֵי זֶה נִכְנָעַת וְנִדְחִית הַסֵּטְרָא אַחֲרָא שֶׁהִיא מִבְּחִינַת יָגוֹן וְאַנְחָה וְזוֹכִין לְקַבֵּל הָאֶרֶת הַחַיִּית דְּקִדְשָׁה שֶׁהִיא בְּחִינַת שִׂמְחָה, אֲדָר אַף עַל פִּי כֵּן עֵקֶר שְׁלֵמוֹת קִדְשֵׁי פּוֹרִים בְּמַקְרָא מְגַלְּהָ וְכוּ' הוּא בְּאֲדָר שְׁנֵי כִּי מִסְמַךְ גְּאוּלָּה לְגְּאוּלָּה עֲדִיף וְכוּ', וּבְאֱמֶת גַּם בְּאֲדָר רֵאשׁוֹן נִמְשָׁךְ אֵיזָה הָאֶרֶה מִבְּחִינַת הַתְּקוּנִים הַנִּלְ עַל כֵּן צְרִיכִין לְהַרְבוֹת בּוֹ גַּם כֵּן קִצַּת בְּסַעֲוֵדָה וּמִשְׁתָּה וּשְׂמִיחָה, וְזֶה שֶׁאָמְרוּ רַז"ל אֵין בֵּין אֲדָר הָרֵאשׁוֹן לְאֲדָר שְׁנֵי אֶלָּא וְכוּ' כִּי אֵין לְהַפְרִיד בֵּינֵיהֶם לְגַמְרֵי בְּבְחִינּוֹתֵיהֶם בְּכַדִּי שְׁלֵא לְתַן מְקוֹם לְבְּחִינַת עֲלָמָא דְּפִרוּדָא ח"ו לִינֵק מִשָּׁם מֵאַחַר שֶׁשְׁנִיָּהֶם הֵם מִבְּחִינַת סוּף דְּבַר כְּנִלְ עַל כֵּן צְרִיכִים לְכוּלְּלָם בְּיַחַד בְּבְחִינַת הַשְּׂמִיחָה עַל כָּל פְּנִים.

נחת השולחן - אורח חיים תרצ"ז ע"ש באריכות

עמוד זה נדבכת הרה"ח ר' עקיבא הירש הי"ו לרגל שמחת נישואי בתו תחיי למזל טוב

טוֹעֲמִיָּה

משנכנס אדר מרבין בשמחה

ענינא דיומא

לַעֲשׂוֹת שְׂפִיל וְצַחֲוּק

וְעַתָּה בְּנֵי שְׁמַע בְּקוֹלִי לְאֲשֶׁר אֲנִי מַצְוֶה
אוֹתְךָ, וְתִשְׁמַח עֲצֻמְךָ בְּכָל מַה דְּאֶפְשָׁר,

בְּפֶרֶט פִּי יָמֵי אֲדָר נִכְנָסִין,

שְׁצַרִּיכִין לְהַרְבּוֹת בְּשִׂמְחָה.

וְתִתְחִיל מֵעַתָּה לַעֲשׂוֹת אֶחָשׁוּרוֹשׁ שְׂפִיל,

וְקִבְצָן וְעוֹשֶׁר שְׂפִיל, וְקוּץ וְחֶרֶף שְׂפִיל,

וְשָׂאָר מֵיָנִי שְׂפִיל וְצַחֲוּק.

וְגַם מוֹסֵר כְּתָב רַבִּי נַחֲמָן, וְכָל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ כְּלָם

חֹבֶה מִטְּלַת עֲלֵיהֶם לְהַרְגִּיל בְּשִׂמְחָה,

עַל יְדֵי כָּל מֵינֵי מְלֵי דְשִׂטוֹתָא, וּבְפֶרֶט

בְּפוֹרִים בְּעֲצֻמוֹ תִּהְיֶה אַךְ שִׂמְחָה.

אִזְן טֵאקִי פֶּאָרְט, הָאָפִ!

פֶּאָרְט אִזְן פֶּאָרְט אִזְן פֶּאָרְט:

עלים לתרופה א' תרומה תקצ"ג

מכתב ממוהרנ"ת

טועמיה

פרשת תצוה

בעזרת השם יתברך ה' תצוה תקצ"ב:

אהובי בני שיחיה, תקבל האגרת הרצוף פה, ותשלחו מיד על הפאשט [דאר] ותחתמו פראוי, כי לא הנחתי החותם בעצמי כדי שתוכל לקרות האגרת שכתבתי לרבי אפרים, כי כל דבור שהשם יתברך שולח תחת קלמוסי בעניינינו הוא נערך מאד לכל אחד ואחד.

כי בודאי צריך כל אחד לקיים מה שהזהיר רבנו ז"ל, לחזק עצמו תמיד, ואמר בפרוש שהעקר הוא "מבטן שאל שועתי". וכל אחד נוכל בדעתו כל כף עד שנדמה לו כאלו עליו לא נאמר זאת, כאלו ירד יותר מבטן שאל חס ושלום, וכאלו אין בכחו לצעק עוד וכאלו כבר צעק הרבה מאד ואינו מועיל לו, ועוד החיות הרבה כאלה וכאלה, ובאמת לא כן הוא, כי אני יודע האמת שהוא זכרונו לברכה כון בכל דבריו גם עליך בפרוש ועל כל אחד ואחד.

ולא די שיכולין לצעק תמיד איך שהוא איך שהוא, גם על פי דבריו הקדושים והנעימים והיקרים והנפלאים והתמימים בתכלית אמתת עמקות התמימות באמת יכולין גם לשמח עצמו בכל עת, ולחטף היגון ואנחה להפכו לשמחה, והשם יתברך יחזק לבבך לילך בדרכיו הקדושים תמיד, ולא ימושו דברי תורתו הקדושה מפנינו ומפי זרע זרענו עד עולם:

דברי אביה: נתן מברסלב:

עמוד זה נתרם לזכות

הר"ר ישראל אבא בן חנה שרה הי"ו

לְשׁוֹן רַבְּנֵי ז"ל

טוֹעֲמִיָּה

כּמבאָר בלשון לעז רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

הָאֵט דְּעַר תּם גִּיעֲנַפְּעֶרְט:

בִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אִיז אַלְיָן מַעֲגָלִיךְ

~ תרגום ~

אַצֵּל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הַכֹּל אֶפְשָׁר

על זה המעשה נאמרה התורה המדברת מחכמות ותמימות, שעקר השלמות הוא רק תמימות ופשיטות, וענין עמלק שהיה חכם וכפר בעקר וכו' עין שם על פסוק שבע יפול צדיק וקם, סופי תבות עמלק. כי עקר כל הנפילות הם על ידי חכמות וכו', עין שם. גם אגג מזרע עמלק אף על פי שראה מפלתו בשעה שבא שמואל אצל שאול להרגו, עדין לא היה מאמין. כמו שנאמר: ויִלֶךְ אַגַּג מַעֲדָנוֹת, וְתַרְגָּם יוֹנְתָן מִפְּנֵקָא, כִּי עַדִּין לֹא הֵאֱמִין בְּמַפְלָתוֹ, עַד שָׂרְאָה בְּעֵינָיו סוּף מַפְלָתוֹ, אָז: וַיֹּאמֶר אֲכַן סָר מֵר הַמּוֹת, כִּי עַד עַתָּה לֹא הֵאֱמִין. שִׁים עֵינֶיךָ עַל הַמַּעֲשֵׂה וְתִבֵּין פְּלֵאֵי פְּלֵאוֹת.

סיפורי מעשיות מעשה ט'

עמוד זה נדבת הר"ר דב בער רובינפעלד הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבת תחי' למזל טוב

זמני שבת קודש פרשת תצוה

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומן	ניו יארק
הדלקת הנרות	4:57	4:56	5:12	5:05	5:05	5:04	5:10	5:18
שקיעה ערב שב"ק	5:36	5:35	5:34	5:34	5:35	5:34	5:31	5:39
חצות הלילה	11:59	12:00	12:00	11:57	11:59	11:58	12:07	12:10
עלות השחר	5:00	5:01	5:02	5:00	5:01	5:00	5:19	5:17
עטיפת הטלית	5:22	5:23	5:24	5:22	5:23	5:22	5:47	5:42
נין החמה	6:13	6:14	6:14	6:13	6:13	6:13	6:52	6:38
סוף זמן קר"ש מג"א	8:16	8:17	8:17	8:15	8:16	8:15	8:32	8:31
חצות היום	11:52	11:53	11:54	11:52	11:53	11:52	12:12	12:09
שקיעה יום שב"ק	5:37	5:36	5:35	5:35	5:36	5:35	5:33	5:41
צאת השבת	6:10	6:10	6:11	6:08	6:10	6:09	6:21	6:53
צאה"ש 72 דק'	6:49	6:48	6:47	6:48	6:48	6:47	6:46	

כללים: הדלה"נ בירושלים ובי"ש מירון והר יונה 40 דק, במודי"ע 30 דק, בב"ב וח"ל 22 דק. שקיעת החמה בא"י בגובה, באומן ובח"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מצאה"כ בינונים לפי האופק (כ-6.5 מע'). עלות השחר (72 ע"פ מע') 16.1 מע'. עטיפת הטלית 11.5 מע'. ניין החמה במישור כנהוג. סווק"ש מעלוח"ש 16.1 מע' עד צאה"כ בינונים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (ריצו) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. 0548528284 (toameobreslev@gmail.com)

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדירים פלוס' שלוחה 2450 עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת כי תשא

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	שבת קודש
עד:	עה.	עה:	עו.	עו:	עז.	עז:
רט	רי	ריא	ריב	ריג	ריד	רטו
סט	עא	עג	עה	עז	עט	פא
קטו	קטז	קיו	קיה	קיט	ב	ג
תורה נ"ו – וביום הביכורים						
התורה הזמנית						